

schotland 2004

31.08.04 ANNULERINGSVERZEKERING		
1	VERZEKERINGSPREMIE ANNULERINGSVERZEKERING	21.50
	TOTALE REISSOM TUSSEN 251 EN 500 EURO	
1	POLISKOSTEN	5.00
	IJMUIDEN - NEWCASTLE 18.00 QUEEN OF SCANDINAVIA	
	A. 09.00 (01.09.04)	
	UITERSTE MELDINGSTIJD: 16.30 - FELISON TERMINAL	
2	ONTBIJTBUFFET	18.00
2	DINERBUFFET VOLWASSENE	47.00
2	VOLWASSENEN 2-P BUITENHUT D/T BENEDENBEDDEN	100.00
2	VOLWASSENEN 2 X BASISTARIEF	110.00
1	SPECIALE AUTO H.2 50M I. 6.00M	151.00
	BRANDSTOFTOESLAG - VOLWASSENE	6.00

TOTAAL BEDRAG		EUR	476.50
AANBETALING TE VOLDOEN VOOR	05.07.04	EUR	181.20
RESTANTBETALING TE VOLDOEN VOOR	20.07.04	EUR	295.30

51704
26/7-04

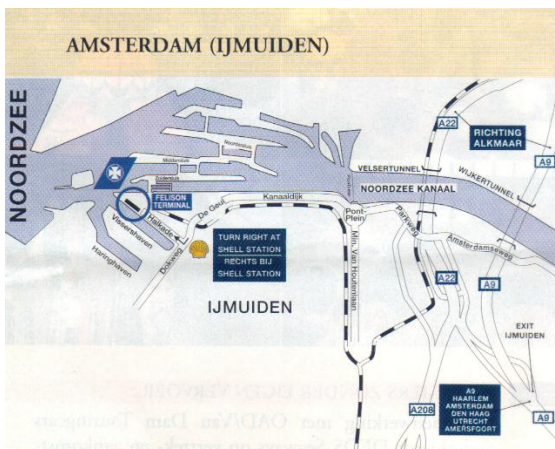
		Nota buitenlands geld		
Ink/ verk	Soort buiten- lands geld	Hoeveelheid	Koers EUR	Bedrag EUR
V	ENGELS POND	200	0,676800	295,51

dinsdag 31 augustus

**Amsterdam - IJmuiden
34 km.**

Eerst bewolkt, later af en toe zon

We gaan de laatste jaren wel vaker wat vreemd op vakantie, maar dit jaar spant de kroon. We hadden er rekening mee gehouden dat Henny, André en Emily afgelopen donderdag zouden arriveren en hebben daarom pas voor dinsdag de boot naar Newcastle geboekt. Maar als André ziek wordt (longontsteking) en de hele Neuburgerclub dus niet komt logeren, hebben we opeens een zee van tijd om in te pakken. Da's natuurlijk ook wel lekker en we drinken vandaag zelfs nog uitgebreid koffie bij de bovenburen voor we afreizen.

PASSAGIERS MET EIGEN VERVOER

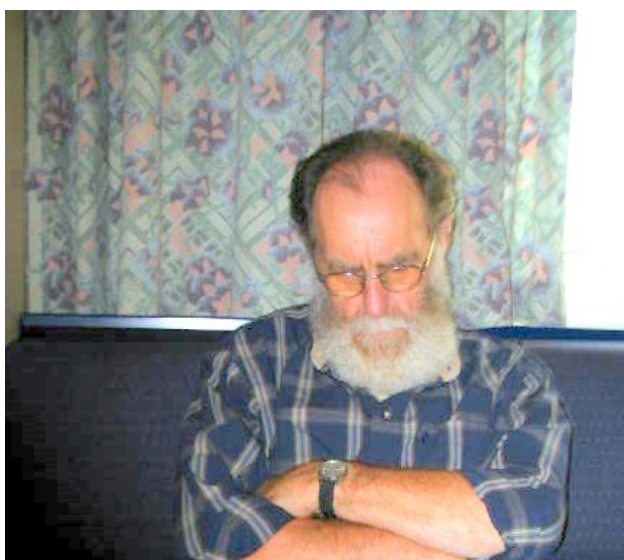
Komend van de A9 uit de richting Amsterdam, Den Haag, Haarlem of Alkmaar neemt u de afslag IJmuiden, Beverwijk naar de A22. Hier neemt u de afslag IJMUIDEN en volgt de borden IJMUIDEN. Vanaf het Pontplein (pont naar Velsen-Noord/Beverwijk) volgt u de Kanaaldijk langs het Noordzeekanaal (rechts van u) en de borden NEW CASTLE en TERMINAL. Bij de splitsing van de Kanaaldijk en - flauw naar links - De Geul, blijft u De Geul volgen, die onder het viaduct doorgaat en over gaat in de Dokweg. Na het viaduct neemt u de eerste weg rechts (bij het Shell station). Nu rijdt u op de Halkade, die u tot aan de Felison Terminal afrijdt.

In de DFDS-brochure wordt omstandig beschreven hoe je bij de Fenisol-terminal moet komen en dat is wel nodig ook. Arme buitenlanders die met de ferry meemoe-ten....

We zijn er al voor 4 uur (half 5 is de uiterste tijd) maar er zijn al flink wat wachtenden voor ons. Bij het incheck-hokje kunnen ze op de computer nagaan dat we alles al hebben betaald en dus krijgen we zonder problemen drie boarding-cards, twee voor onszelf en één voor de camper. Inschepen begint pas om 5 uur en verdomd, de drie campers in de rij zijn weer de laatste die het schip, de Queen of Scandinavia, mogen binnenrijden.

Geen probleem overigens, want er is nog volop ruimte. We hebben uiteraard een buitenhut besteld, maar hoewel ie lekker ruim is, met 2 lage bedden, kijken we uit op het lege voordek. Door ons raam is geen zee te zien en dat is natuurlijk niet wat we bedoelden. We stoeien wat met onze nieuwe digitale camera en zijn vooral enthousiast over de mogelijkheid om foto's meteen te verwijderen.....

We boeken voor een laat (en reeds betaald) diner, om 20.45, in het Blue Riband restaurant; het andere restaurant, Seven Seas, bewaren we voor de terugvaart. Leuk ingericht, heel Jugendstil-achtig, en met een voedselvariatie waar je U tegen zegt.

Liesbeth heeft, dank zij twee pilletjes geen last van het ook nu weer flink deinende schip en we laten ons verleiden tot een uitgebreide schranspartij, waar we 's nachts wel een beetje last van hebben. We zijn na afloop zo voldaan en slaperig dat we niet eens meer een rondje maken langs het uitgebreide aanbod aan entertainment aan boord.

Welcome on board Queen of Scandinavia

Continental Time On Board

If you wish to dine on board we can offer you the following choices

Blue Riband Restaurant deck 7

Steakhouse
&
International Around the World Buffet

Around the World Buffet

On this buffet you will find a large selection of warm food from the seven continents of the world.

From Spain to Mexico all international styled dishes.

We present vegetarian dishes and salads.
End your dinner by creating your own ice dessert, from our ice-cream buffet.

Only for the price

€ 25,50

woensdag 1 september

Newcastle - Dalbeattie
215 km

Eerst heel zonnig, later flink bewolkt maar tenslotte weer flink wat zon

Na al die regenweken in Nederland weten we niet wat ons overkomt: een stralend blauwe hemel en een warm zonnetje. Na een bescheiden ontbijt - we zijn nog steeds vol van gisteravond - rijden we om 10 uur Newcastle binnen. We gokten er op dat er al meteen een verwijzing zou komen naar de A69 naar Carlisle, maar dat is verkeerd gegokt. We moeten al snel een keuze maken: naar het zuiden via de Tyne-tunnel of naar het noorden. Wij moeten naar het westen en kiezen lukraak voor de eerste optie. Fout, we rijden een flink aantal kilometers om, passeren de Tyne nog een keer, nu over een brug, raken verward in ingewikkelde wegwerkzaamheden, maar gelukkig weet Liesbeth ons met behulp van de kaart naar de A1 te leiden en tenslotte naar de A69. Links rijden gaat prima, al blijft het op de circuits en kruisingen wennen om naar rechts i.p.v. naar links te kijken.

We rijden een flink stuk evenwijdig aan de Hadrian-wall; die hebben we al eens bezocht en dus slaan we die nu maar over. Misschien iets voor de terugweg. Bij Brampton verlaten we de A69 over een B-weg, kruisen de drukke M-weg via een viaduct en kiezen in Gretna een smalle binnenweg naar Dumfries. Een feest om te rijden, met hoge hagen en muurtjes en met een aantrekkelijk heuvellandschap.

Vlak buiten Dumfries lunchen we in een Littlechef, eigenlijk nog een beetje vroeg vanwege het uur tijdsverschil. We kiezen daarna voor de omweg over weg 711 naar Dalbeattie, een goede keus, met uitzicht over de baai, de Solway Firth, en opnieuw een weg vol kronkels. Dan pas ontdekken we in de ANWB-gids dat er twee campings zijn in Dalbeattie, één op 8 km van het dorp met uitzicht over het water en de ander in het dorp zelf.

We kiezen voor de laatste, een piepklein maar keurig terreintje naast een echt Engels dorpspark, met een normale Europese elektra-aansluiting en keurige toiletten en douches.

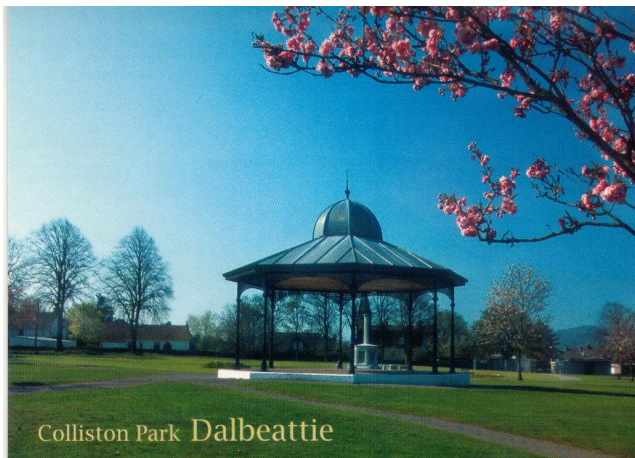
We boeken voor twee nachten (£17, zeg maar €26) en moeten toch weer een beetje in het kampeerritme komen. We kunnen zelfs nog een tijdje lezen (en pitten!) in de zon, al wordt het met de zon achter een wolk toch wel aardig kil. We maken het 's avonds niet laat, we redden het maar tot 10 uur.

Islecroft Caravan and Camping Park

<i>Liesbeth '19 Jelle</i>			
~~7~~	~~75~~	~~6~~	~~80~~
~~14~~	~~83~~	~~11~~	~~88~~
~~20~~	~~90~~	~~17~~	~~97~~
~~24~~	~~94~~	~~21~~	~~99~~
~~29~~	~~99~~	~~27~~	~~108~~
~~33~~	~~108~~	~~33~~	~~114~~
~~40~~	~~116~~	~~38~~	~~118~~
~~44~~	~~119~~	~~43~~	~~122~~
~~51~~	~~119~~	~~53~~	~~119~~
~~57~~		~~62~~	
~~66~~		~~66~~	
~~70~~		~~74~~	

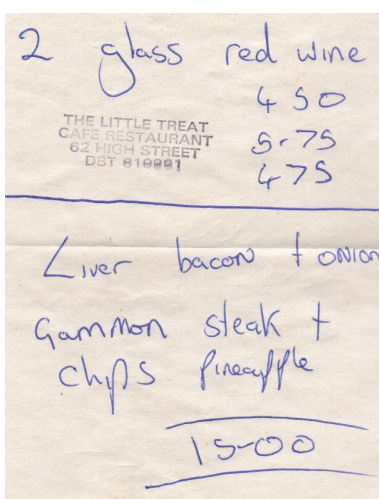

Eerst een lui ochtendje, tot we de moed hebben verzameld om naar het dorp te wandelen. 't Is maar goed dat we deze dorpscamping hebben gekozen, want Liesbeth heeft constant pijn aan haar voet (nog steeds de achillespees-ontsteking uit Noorwegen) en loopt af en toe te strompelen. Langs het fraaie park komen we in de Highstreet, met veel winkeltjes vol onduidelijke waar.

We sturen verjaarskaarten naar Annie, David en Chris, bewonderen het snelstromende riviertje en fotograferen de Townhall, grijs zoals bijna alle woningen en gebouwen hier zijn. Dat vindt z'n oorzaak in de hier ooit bloeiende granietindustrie, die de grijze bouwstoffen voor de huizenbouw leverde.

Tot onze verbazing moeten we nu al de batterijen van ons nieuwe cameraatje vervangen. Zoveel foto's hebben we toch nog niet gemaakt? Goed overigens dat we bij Aldi een batterij-oplader hebben gekocht, want anders blijf je weggooi-batterijen kopen.

Het is inmiddels lunchtijd en na enig speuren komen we in een piepklein restaurantje terecht, The Little Threat, eigenlijk een soort pub. En ja hoor, net als jaren terug kun je ook hier in een pub heel lekker eten, liver and bacon resp. een gammon steak. 't Wordt nog leuker als blijkt dat de familie van de eerste ober uit Sittard afkomstig is en de tweede ober zelfs een onvervalste Nederlander is, ooit zelfs woonachtig in het Westbeemsterse klooster en via Ierland hier terechtgekomen.

Het regent een beetje als we weer buiten komen en dus laten we het plan om naar het nabijgelegen bos te fietsen maar varen.

In plaats daarvan bezoeken we het Dalbeattie Museum, een soort "Museum van de 20^e eeuw", stampvol met voorwerpen en gereedschappen uit een nog niet zo lang geleden verleden. We genieten van de enthousiaste explicatie van de gids, van wie de helft van het tentoongestelde uit eigen verzameling afkomstig is. Heel leuk.

Raining, Bored ? Then visit:

DALBEATTIE MUSEUM
Southwick Road, Dalbeattie

ADMISSION - Adults £1.00 O.A.P.'s 50p Accompanied Children FREE

Come and see how life in Dalbeattie used to be

OPENING TIMES 11am - 4pm Sun 2pm - 4pm May - Sept
LARGE DISPLAY OF VICTORIANA!

We bekijken daarna even de plaatselijke bibliotheek (zo te zien geen Nederlandse auteurs) en wandelen door het, door de regen, steeds grauwer wordende dorp op huis aan. Leuk dat die grauweheid af en toe wordt doorbroken door het in felle kleuren geschilderde houtwerk van een paar winkeltjes.

's Middags sukkelen we om beurten in slaap; het lijkt wel of we in de afgelopen weken slaap tekort zijn gekomen. Om een beetje wakker te worden onderneemt Jelle nog een fikse wandeling naar de nabijgelegen school en de zeer welvarende wijk (met heel fraaie tuinen) in de heuvels achter de camping. We stippelen alvast een route uit voor morgen, langs lochs en kastelen in het Zuidschotse bergland.

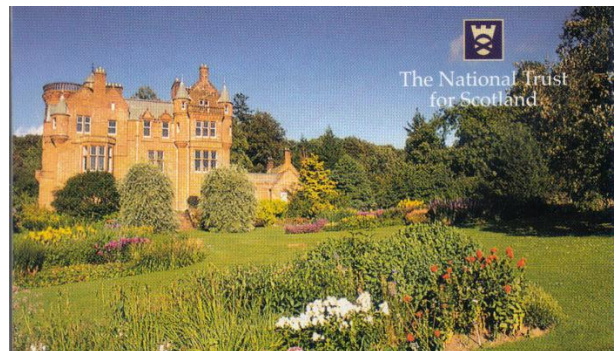
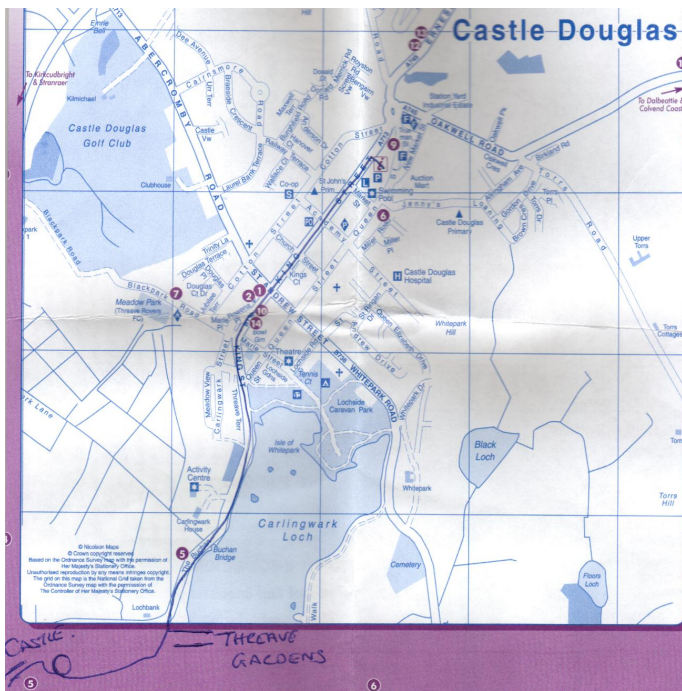
Liesbeth 2/9		Jelle	
6	24	6	60
10	80	12	70
16	89	17	82
23	94	21	90
30	101	26	90
34	102	30	
39	109	40	
45		44	
51		47	
58		56	
64		60	

vrijdag 3 september

Dalbeattie - Culzean
167 km

Zwaar bewolkt, af en toe een buitje maar ook wat zon

Vanuit de camping zitten we zo op de goede weg naar Castle Douglas, dat vanwege z'n naam vast een kasteel in de aanbieding heeft. Bij het binnenrijden van het stadje merken we daar helaas niks van, er is tenminste geen enkele aanduiding te ontwaren. Gelukkig ontdekt Liesbeth een Tourist Office en al lijkt die gesloten, ze kunnen ons wel degelijk van informatie voorzien. Buiten het stadje zijn twee bezienswaardigheden, die allebei Threavers heten en dus ooit wel bij elkaar gehoord hebben: de Threavers Gardens en ja hoor, ook Threavers Castle.

Threave Garden and Estate

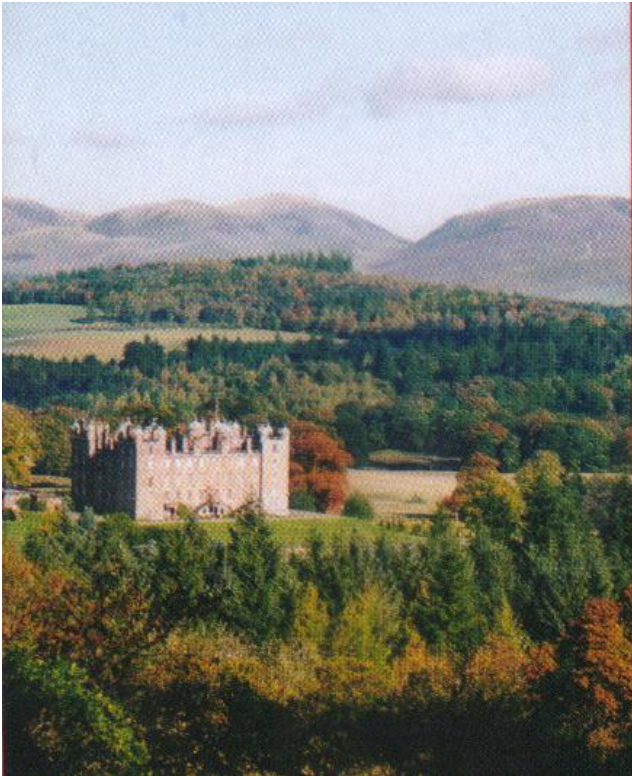
De Gardens bestaan, behalve uit een fraai bezoekerscentrum, inderdaad alleen maar uit tuinen en daar hebben we niet zo'n zin an. Het park waar we doorheen rijden, met een paar gekke koeienbeelden, is ons al fraai genoeg en als we er ook koffie en een heerlijke chocoladecake kunnen bekommen zijn we helemaal tevreden.

Het kasteel is andere koek. Vanaf de parkeerplaats is er nog niks van te zien, pas na een dik kwartier wandelen (door tientallen hekjes met een vernuftig sluitingsmechanisme) staan we ervoor. Liesbeth heeft zich, met de wandelsticks, kranig gehouden, maar als blijkt dat we nog met een bootje het water moeten oversteken, is dat net te veel van het goede. De aanblik van de robuuste ruïne is ons al genoeg.

We hebben een omrij-route uitgestippeld die ons dwars door het Zuidschotse bergland, over een smalle en kronkelige B-weg en voor een deel langs het fraaie Loch Ken naar Drumlanrig Castle voert. Een droom van een kasteel, met twee echte ronde bordestappen, maar .... helaas al gesloten. Het seizoen eindigde hier al op 22 augustus ! We mogen wel de ongetwijfeld prachtige tuin in, voor het gewone (!) bedrag van £ 6, maar dat vertikken we. Uit boosheid gebruiken we wel de parkeerplaats, om er te lun-chen.

Drumlanrig

★ 11 DRUMLANRIG CASTLE

★★★ CASTLE
 THORNHILL. A76, 4 mls N of Thornhill. Dumfriesshire home of Duke of Buccleuch and Queensberry KT. Renowned Art Collection. Victorian gardens. Adventure Playground. Craft Centre. Cycle Museum. Woodland walks & Cycle Trails. www.drumlanrig.org.uk
OPEN: Castle: 9 Apr-12 Apr/1 May-22 Aug Mon-Sat

Over de bredere A76 rijden we naar New Comnoch, doen er in de Spar wat boodschappen (nog steeds geen melasse ...) en nemen dan de supersmalle B741 naar Maybole, door een fascinerend berglandschap met duizenden schapen.

Vandaar is het nog maar een klein stukje naar de CCC-camping in het park van Culzean Castle. Een prachtig terrein met aan de bovenrand plekken die over zee uitkijken.

Helaas worden we, naar het geijkte, overgeorganiseerde CCC-patroon aan de tegenoverliggende lagere bosrand op een tegelstrook neergepoot.

Achteraf niet zo erg, daar boven waai je uit je hemd, maar we hechten er nou eenmaal aan om zelf een plek te kiezen. Afijn, de voorzieningen zijn zoals altijd uit de kunst, maar we hebben wel de pest in dat we nog net de (leden-, dat wel) prijs betalen van het hoogseizoen.

We spreken de eerste ijzeren voorraad aan, een jachtschotel van Struik. Lekker. En alweer moeten we de camera-batterijen vervangen. Gaat toch wel erg hard zo.

Risbeth 3/9 Jelle

~~7~~	76	~~6~~	78
~~12~~	83	~~11~~	88
~~19~~	87	~~17~~	93
~~26~~	98	~~21~~	103
~~31~~	104	~~27~~	107
~~37~~	110	~~33~~	
~~43~~		~~41~~	104
~~47~~	113	~~47~~	
~~52~~		~~55~~	
~~57~~		~~61~~	
~~65~~		~~68~~	
~~70~~		~~74~~	

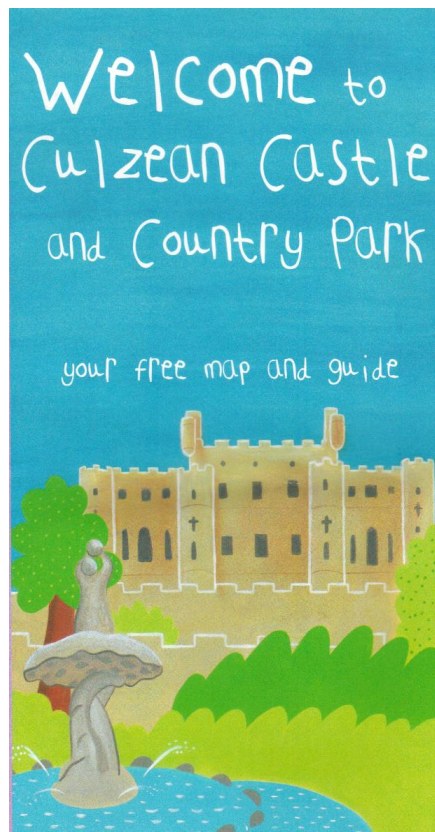
Eerst miezerig, langzaam wat zonniger, tot stralend en warm

't Ziet er vanmorgen niet erg hoopvol uit: motregen en koude wind. Misschien moeten we maar besluiten om met de camper naar het kasteel te rijden .... Maar aan het eind van de ochtend is het een beetje opgeklaard en durven we het aan om naar het kasteel te wandelen. Het klaart zelfs zo ver op dat we het eiland aan de overkant van het water, Arron, nu duidelijk kunnen zien liggen. Op de foto van gisteren kon je het eiland niet zien en we haasten ons om dat fotografisch te corrigeren.

We aarzelen wel lang of we de regenjassen zullen meenemen. Doen we goddank niet zodat we 's middags alleen maar last hebben van onze jacks, zo warm is het dan geworden ! Volgens de campingwardens is er geen restaurant bij de castle (of wel, maar dan een erg duur) zodat we ons maar voorbereiden op een autotochtje naar Maybole vanavond om daar iets te eten te vinden.

Erg betrouwbaar is de informatie van de wardens trouwens niet, ze vertellen ons bijvoorbeeld niet dat je op vertoon van je betalingsbonnetje van de camping gratis toegang hebt tot het kasteelpark. Gelukkig vertelt de kassajuf ons dat wel en gelooft ze ons op ons woord, want dat bonnetje hebben we natuurlijk niet bij ons.

Liesbeth heeft haar wandelsticks weer aangejord en samen met de pijnstillers (nog van de heup !!) zorgen die er voor dat ze de afstand tot het Farm House met gemak aflegt. Het gebouw, ooit bedoeld als de fourageschuur voor het kasteel, ligt prachtig aan het water en herbergt niet alleen een bezoekerscentrum - met een leuke film over de historie van het kasteel - maar ook .... een echt restaurant. Ze serveren er een heel smakelijke "beef stir" (vlees met uien) met aardappelen, rijst en salade voor een heel schappelijke prijs, nog geen 20 pond.

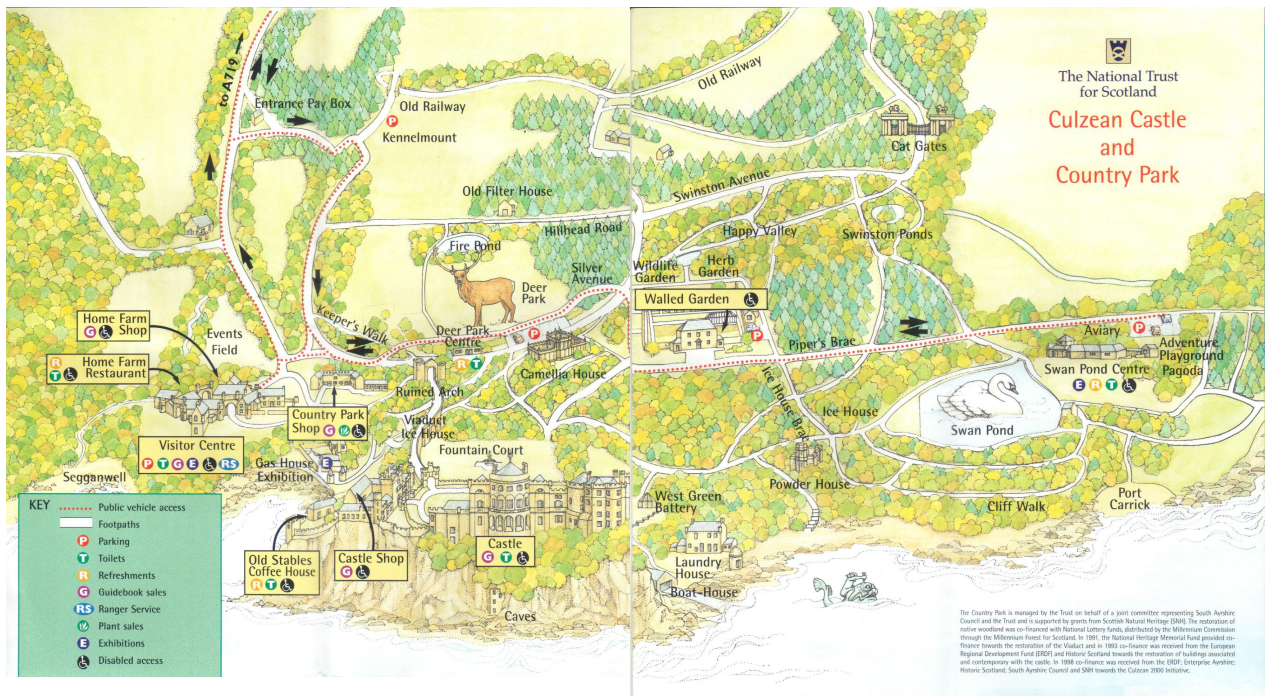

Op weg naar het kasteel wandelen we door een prachtig park en passeren een Ruined Arch (een als ruïne gebouwde (!) erepoort) en de Fountain Court. Op dat grasveld aan de voet van het kasteel speelt zich vandaag een Archery Contest af, een wedstrijd boogschieten met veel misse pijlen ....

Het kasteel, van de beroemde architect Adam en gebouwd voor de familie Kennedy, ligt letterlijk op het randje van de rots aan zee. We volgen gedwee de rondleiding door het gebouw en zijn vooral onder de indruk van de wapenkamer, van het trappenhuis en van de ronde zitkamer met uitzicht over zee. Er is ook een appartement van Eisenhower, hem aangeboden uit dankbaarheid.

Het geslenter in het gebouw breekt Liesbeth toch een beetje op en ze rust buiten op het terras, in het zonnetje, een beetje uit, terwijl Jelle de ommuurde tuin en het Camille-house, een serreachtig gebouw, bezichtigd.

Liesbeth 4/9 Jelle			
7	81	29	83
16	86	18	87
23	99	23	95
29	104	29	106
38	108	33	100
42		40	
47	114	45	
55		53	
63		60	
67		64	
73		74	

De terugtocht verloopt helaas een stuk moeizamer, zelfs als we nog een tussenstop in het Farmhouse inlassen. Gelukkig worden we even verderop gered door de chauffeur van een busje, die ons een lift tot aan het hek van de camping aanbiedt.

Het is op de camping behoorlijk warm, maar gelukkig is er voldoende schaduw om lekker uitgevloerd bij te komen van alle vermoeienissen. We stippelen voor morgen een route uit via het eiland Arron, maar zijn dan wel afhankelijk van de vaartijden ("summer only" ?) van de ferry naar en vooral vanaf het eiland. Een van de wardens belooft ons voor morgenochtend een recente time-table voor beide boten.

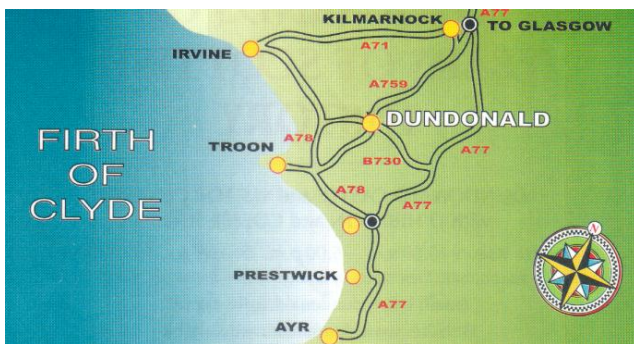
zondag 5 september

**Culzean - Lochgilhead
130 km**

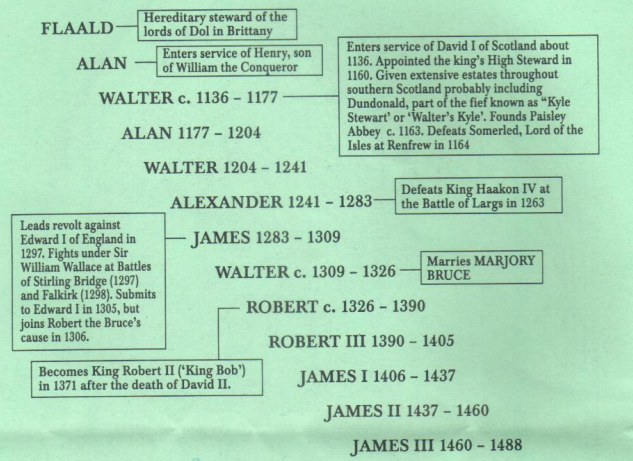
Zwaar bewolkt, grijs, af en toe regen

In eerste instantie geeft de time-table aan dat alleen op zaterdag veerboten naar Arran varen, maar dat blijkt een misverstand. Naar het eiland hebben we de keus uit vier tijden, van het eiland af zelfs uit zes. Langs de kust, zo dicht mogelijk bij de zee rijden we naar het noorden. De nabijheid van de zee is vooral makkelijk als, zoals in Ayr, alle richtingborden opeens verdwenen zijn. Je moet dan gokken en dat pakt gelukkig goed uit. In het begin hebben we op de smalle wegen nogal last van een tamelijk dichte mist, maar na Ayr is het zicht opeens een stuk helderder.

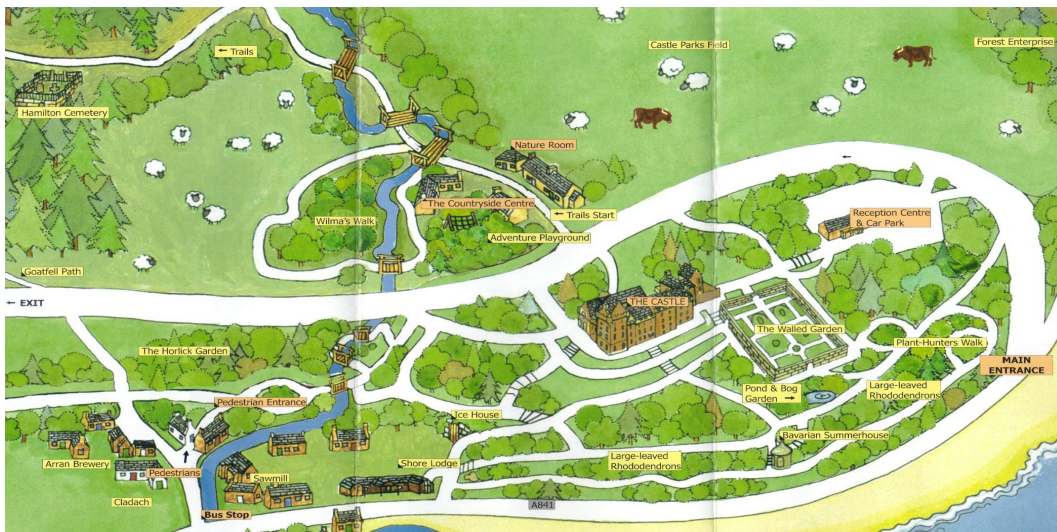
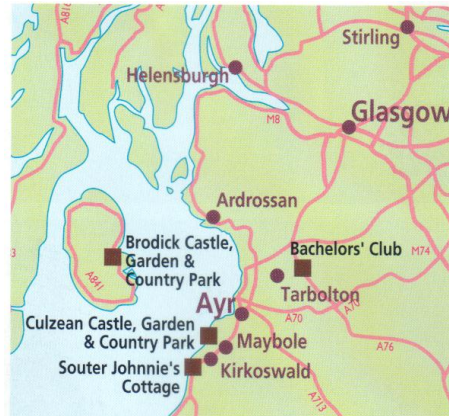
Uit een foldertje weten we dat we op weg naar de veerboot nog een kasteel kunnen aandoen. Dundonald Castle blijkt een goed geconserveerde ruïne met een overdekte kasteelzaal, waarin kennelijk ook voorstellingen worden gegeven. Het kasteel ligt midden in het dorp op een hoge rots en kijkt uit op een koersbalveld met fanatieke werpers. 't Is vandaag Open Doors Day en dat betekent dat kasteelbezoek gratis is.

THE STEWARTS OF DUNDONALD – a family tree

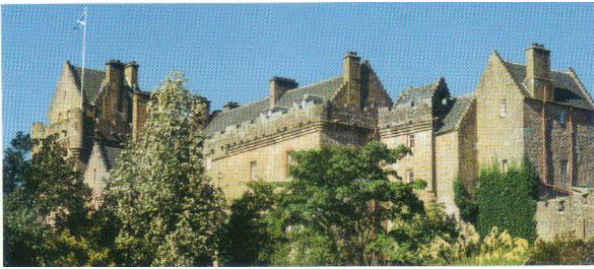
De boot in Ardrossan ligt al op ons te wachten, we zijn zelfs de laatsten die er oprijden. We kopen meteen ook een kaartje om aan de andere kant van het eiland over te steken naar het schiereiland. Dure liefhebberij, we zijn in totaal liefst £ 60 kwijt. De overtocht duurt een uur. Je kunt aan boord wel wat eten, maar we hebben onszelf beloofd te wachten tot we in Brodick Castle zijn, dus we beperken ons tot een scone en een muffin.

Ook dit kasteel ligt in zo'n uitgestrekt park, met zelfs een hele kudde Schotse Hooglanders met vervaarlijke hoorns. We kopen alleen een kaartje voor het kasteel en laten ons vanaf de parkeerplaats, disabled en wel, vervoeren door een elektrische buggy, met een voormalige tramfanaat uit Rotterdam aan het stuur.

Het kasteel is wel imposant maar niet mooi.

In het restaurant is vlak voor ons een bus publiek afgezet, waardoor we bijna een kwartier in de rij moeten staan voor een beetje samengeraapte maar best smakelijke maaltijd. Het gaat bij dit kasteel kenmerklijk vooral om de inrichting. Niet zo erg oud, eind 19^e eeuw maar wel interessant. We zetten onszelf op een tijdrantsoen van een half uur, dan hebben we daarna nog een half uur voor de 20 mijl naar Lochranza.

Dat valt natuurlijk vies tegen, door de smalle weg dwars door een bergachtig gebied kunnen we slecht opschieten. Maar met een beetje geluk halen we het net, alweer als laatste op een klein pontje dat ons in een half uur naar Claonaig brengt.

Caledonian MacBrayne Ltd
Hopscotch 05
1205090413 VALID 05/09
UNTIL 05/10/04
LOCHRANZA-CLAONAIG
or CLAONAIG-LOCHRANZA
Adult
CC £8.25
2 171122779 2274
FOR CONDITIONS SEE OVER
LIABILITY IS LIMITED

Via een nog smaller weggetje met "passing places" komen we op de A83 en om kwart over 5 zijn we in Lochgilphead, op een camping vol huurcaravans maar met een heel fraai, ruim en stil trekkersgedeelte.

Helaas heeft ons (volle) pleetje gelekt, dus we zijn een flinke tijd bezig om de boel te redderen. We leggen het vloerkleed vannacht maar buiten.
 We bellen het thuisfront; het is prachtig weer in Nederland .....

LOCHGILPHEAD CARAVAN PARK

BANK PARK, LOCHGILPHEAD, ARGYLL
 TEL: 01546 602003
 V.A.T. REG. NO. 366 8849 87 **1581**

Registration No. 31 DT 14.

For the nights of: 5-9-04

STANDARD PITCH			
SERVICE PITCH	1		9.50
SUPER SERVICE PITCH			
ADULTS	2	@	7.50
SENIOR CITIZENS		@	
CHILDREN (5-15)		@	
AWNING			
CAMPER			
TOTAL PER NIGHT			13.00
NUMBER OF NIGHTS	2	@	
7 NIGHT STAY 10% DISCOUNT			
			26.00

We make every attempt to keep the park and toilets clean and tidy
 If you feel there is anything that requires to be brought to our attention
 please do not hesitate to let us know.

- IF YOU ENJOYED YOUR STAY WITH US - PLEASE TELL OTHERS ●
- IF YOU HAVE NOT (or have any suggestions) - PLEASE TELL US ●

Rienbeth 5/9 Jelle

8	85	8	89
14	96	14	98
20	106	20	102
24	113	25	
31		31	99
37	116	38	
47		43	
52		52	
64		56	
69		68	
73		75	
81		84	

Stralend weer

Het Schotse weer zit vol verrassingen: na de sombere en regenachtige dag van gisteren schijnt vandaag de zon weer volop. Heerlijk !

In eerste instantie maken we er een lui dagje van, al zijn we wel druk in de weer om de lucht van urine uit het vloerkleed te krijgen. Borstelen met zeepsop helpt niet, de spuitbus met haarlak uiteindelijk wel. De warden tipt ons over een "lovely" restaurant, niet hier in het dorp maar een eindje terug, in Ardrishaig. Da's best een eindje weg en dus halen we de fietsen op en peddelen langs Loch Gilp die kant op. 't Is maar een tweebaansweg, dus tamelijk eng om daar links op te fietsen. Gelukkig loopt er langs de hele weg een stoep en hoewel die niet bedoeld is om op te fietsen doen we of onze neus bloedt en voelen ons een stuk veiliger.

honderden meters uit de oever. Net als de stoep loopt langs de weg ook nog een kanaaltje, aan de andere kant maar dan 10 meter hoog ! Doet heel Nederlands aan.

Terug in het dorp doen we wat boodschappen bij een goedvoorzien Coop. We vinden zelfs "onze" bruine, zeg maar zwarte, bruine suiker, die volgens de verpakking molasse en niet melasse heet.

Het Argyll Arms Hotel ligt net tegenover het kleine haventje van het dorp. met tientallen pleziervaartuigjes die buitengaats verankerd liggen. We zijn de enige klanten, althans in het restaurant want in de pub zijn meer klanten. Houden we meestal niet zo van, maar de gezellige entourage vergoedt veel. De warden heeft niet overdreven, het eten is werkelijk "lovely", Liesbeth haddock (schelvis), Jelle roasted pig en verder prima frites, rijst en lekkere salades. En uiteindelijk valt de prijs, £ 24, best mee.

Op de terugweg zien we pas goed hoe het loch aan het verzanden is. De bruine blubberlaag loopt tot

Co-operative Group (CWS) Limited
New Century House, Manchester, M60 4ES
Reg No 525R

Lochgilphead Tel: 01546 602060
VAT NO: GB 145124202 www.co-op.co.uk

FLORA BUTTERY	£1.23
DNSH SALMI	£0.75
MOLASSES SUGAR	£1.05
MOLASSES SUGAR	£1.05
RBY RD G/FRT LGE	£0.36
RBY RD G/FRT LGE	£0.36
RBY RD G/FRT LGE	£0.36

Liesbeth		Jelle	
8	85	8	89
13	94	17	102
17	~~100~~	24	106
23	98	28	119
32	108	32	117
37	114	40	
44	116	46	
52		51	
57		59	
63		66	
72		70	
77		79	

En dan is het hoog tijd om onze moede leden in het zonnetje te koesteren en af en toe onze oogjes te sluiten. Vakantie vieren, we merkten het al vaker, is toch een vermoeiende bezigheid .....

dinsdag 7 september

Lochgilphead - Glencoe
135 km

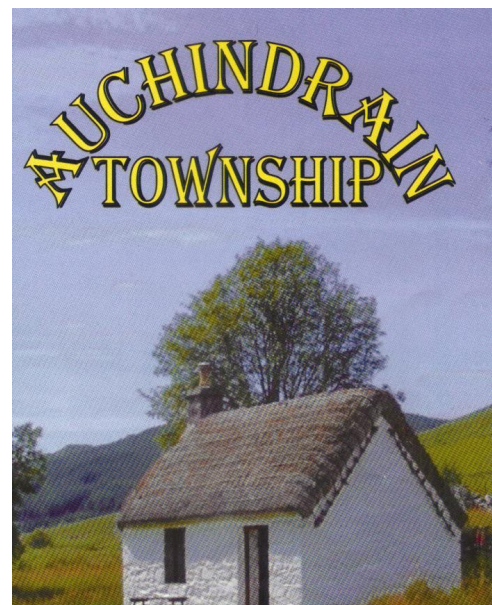
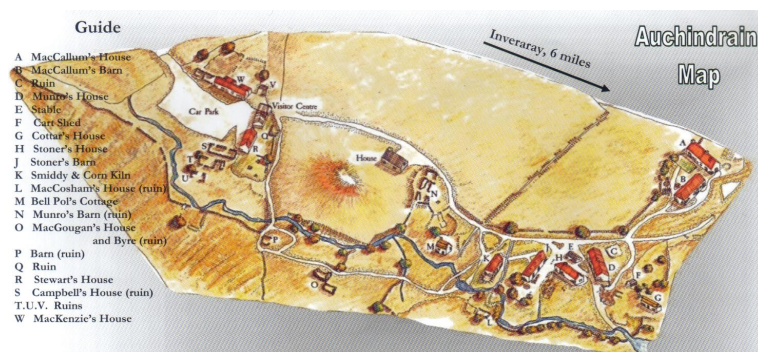
Stralend weer

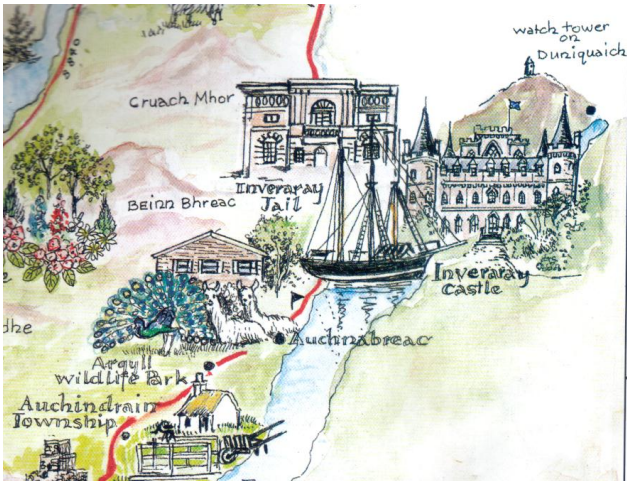
De Schotse weergoden zijn ons gunstig gezind. Wat een heerlijk weer, niet te heet en de hele dag zon en een blauwe lucht. We vertrekken om 10 uur, nadat we eerst (voor de zekerheid ....) het pleetje nog eens hebben verschoond.

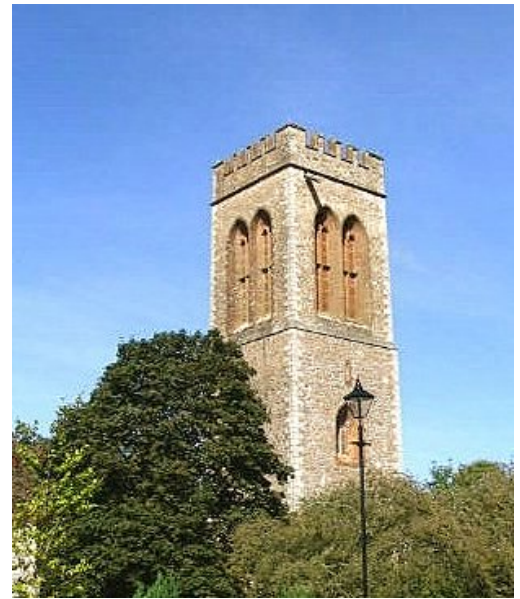
Een prachtige tocht door een majestueus landschap. Eerst langs het schitterende Loch Fyne, over een flink stijgende weg waardoor het uitzicht steeds fraaier wordt. Dit is nota bene de hoofdweg naar Glasgow, volledig tweebaans en op een bepaald punt zelfs éénbaans, met stoplichten aan beide zijden !

Vlak voor Inverary stoppen we bij Auchindrain Township, een aardig maar wel erg simpel openluchtmuseum, met boerderijtjes uit de 18e eeuw.

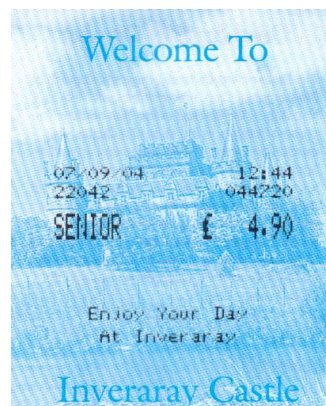
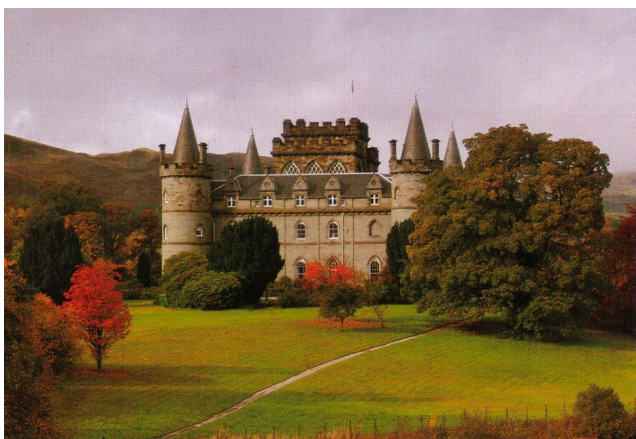

In Inveraray, een leuk havenstadje vol witte huizen, zetten we de camper op een parkeerplaats, wandelen wat rond en drinken koffie met scones in een tearoom.

Het stadje heeft een 18^e-eeuwse gevangenis in de aanbieding, maar daar hebben we niet zo'n zin in. We zijn veel nieuwsgieriger naar het nabijgelegen kasteel, waar we door weer zo'n prachtig kasteelpark naar toe rijden. Dit is wel een toppunt van romantiek: een middeleeuws kasteel bouwen in 1770!

Maar eerlijk is eerlijk, zowel de buitenkant als het interieur zijn de moeite waard, met als hoogtepunt de torenhoge overdekte binnenplaats.

De coffeeshop in het kasteel verkoopt alleen maar snacks en dus rijden we terug naar het stadje om er in het Cottage-restaurant, een piepklein keldertje, wat te eten. We kiezen het seniorenmenu; het is lang geleden dat we zoiets op het menu zagen staan.

```
COTTAGE RESTAURANT
INVERARAY
TEL 01499 302777
VAT NO 860 5541 31

THANK YOU

07/09/04 14:10
000000#9268 0002
CLERK002

GREEN S/SALAD X2.25
SML. SOUP X1.00
SML. SOUP X1.00
CHICKEN NUGGETS X2.85
Sm1.BaconSteak X3.25
FRESH ORANGE X0.90

CASH X11.25
```


Nog in het stadje missen we bijna de afslag naar het noorden, door de Glen Aray . Aan het eind daarvan moeten we kiezen: of naar het westen, naar Oban, of met een grote boog dwars door het ruige bergland van Ben Nevis en Glencoe.

We kiezen voor het laatste en daar hebben we geen spijt van. We rijden eerst door het dal van de Orchy, over alweer zo'n smalle "single track road" met hier en daar passeerplekken. Die blijken overigens vaak ingenomen door geparkeerde auto's van toeristen die genieten van het uitzicht op de rivier, die soms rustig voortkabbelt en dan weer voortraast met klaterende watervallen.

Daarna over de A2, een brede weg tussen hoge, meestal kale maar soms ook zeer aaibare bergen.

De tocht eindigt bij het begin van de Loch Leven, in het dorp Glencoe. De camping is al aardig vol en raakt in de loop van de avond steeds voller, ook met tenten.. Maar we vinden een lekkere achterafplek, met een prachtig uitzicht over het loch.

We zijn al eerder in deze buurt geweest; we stonden toen met de tent op een ruig terrein in de bergen. Onze herinnering klopt overigens niet met de werkelijkheid, want er zijn in het dorp helemaal geen winkels. Jelle fietst daarom (voor een ijsje !)

helemaal naar het volgende dorp, Ballagulish, waar ook het toeristen informatieburo is.

We begrijpen niets van de batterijen van de camera. In de eerste dagen was elk setje van vier na één dag al leeg maar nu doen we al vier dagen met zo'n setje, terwijl we veel meer foto's nemen.

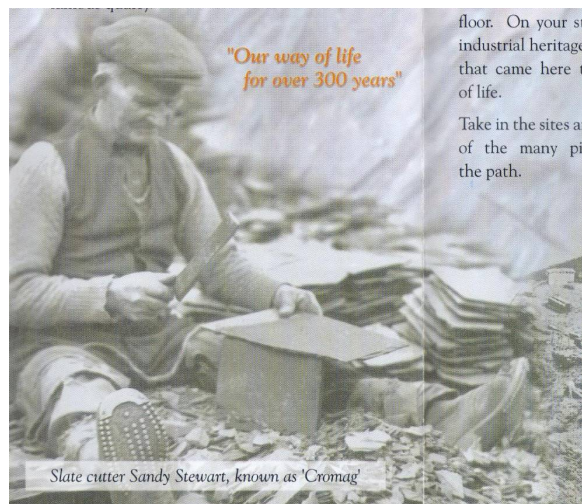
Rinbett 7/9	Jelle	
8	77	9
12	81	16
18	90	19
22	94	25
31	106	34
37	111	38
45	118	48
51		52
58		59
62		64
69		69
73		75
		95

Stralend weer

Alweer een on-Schotse prachtige dag. 's Morgens blijft het overigens vrij lang tamelijk kil, terwijl het 's avonds ook al weer vroeg, zodra de zon weg, flink koud wordt. We naderen zo langzamerhand de herfst ....

't Is rustdag vandaag, met veel luieren, lezen en slapen in de zon. Pas in de middag stappen we op de fiets om boodschappen te doen. Veel hebben we niet nodig, eigenlijk alleen spullen voor een fruitsalade en broodjes, want dit is echt fondue-weer. De rest halen we morgen wel, in Fort William, want daar zijn in ieder geval voldoende winkels. We fietsen, over de stoep (de auto's rijden nogal hard) naar Ballagulich, waar we in het Touristbureau wat rondneuzen, de Coop verblijden met onze aankopen, een ijsje eten en vergeefs wachten tot de internetcomputer in het bureau vrij komt.

Tegenover het bureau schittert een stel steile rotswanden in het zonlicht. Dat blijken de restanten te zijn van een oude leisteengroeve die in oude tijden werk verschaftte aan enkele honderden Schotten. Die werden uiteindelijk werkeloos door de concurrentie van de (betere) Welshe leisteen. Geen idee of er nu nog steeds leisteen wordt gedolven. Zal wel, want er zijn nog (kerk)daken genoeg die ermee gedekt zijn.

Wesbeth 8/9	63	67	72	79	84	92	101	102
Jewe	6	14	19	24	27	31	34	38
65	71	76	80	85	93	97	101	100
8.	15	20	25	29	33	37	41	45
								50
								54
								58

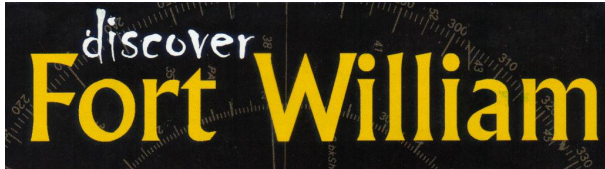
Fonduen is de laatste jaren vaste prik op warme kampeerdagen. We doen het dit keer binnen omdat het al vroeg kil wordt, maar dat mag de pret niet drukken.

donderdag 9 september

Glencoe - Balmacara
143 km

Stralend weer

We staan zo vroeg op dat de zon ons nog niet bereikt heeft als Jelle gaat douchen. Maar als hij terug is baadt de hele camping in het zonlicht. Langs Loch Linnhe rijden we naar Fort William, waar we de camper vlak achter het winkelcentrum parkeren en bij Tesco uitgebreid boodschappen doen.

In de sportwinkel (die van zeker 11 jaar terug) koopt Liesbeth een vernuftig hoofddoekje dat je tot allerlei vormen kunt vouwen en knopen, tot piratenpet aan toe.

Een hoed voor Jelle vinden we er niet, wel (al in Tesco) een nieuwe (opvouwbare) paraplu. Bij het parkeren springt nu ook de tweede bout in het linkervoorportier er uit, zodat die niet meer wordt gestuit. Niet onoverkomelijk, wel lastig.

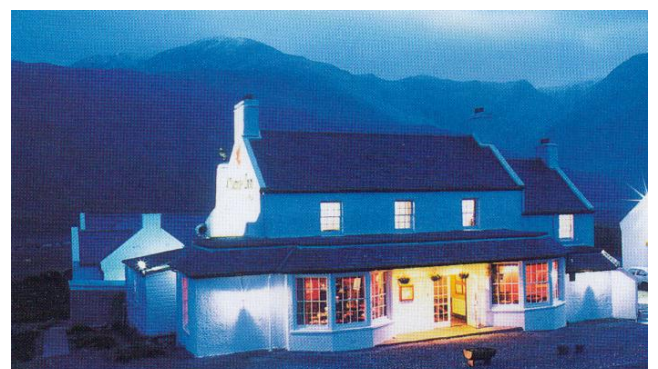
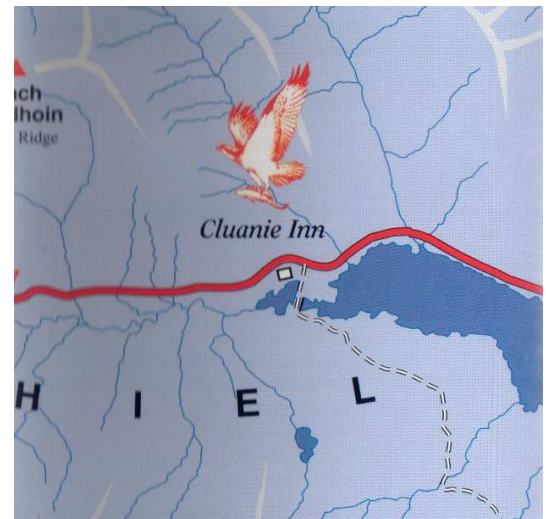

Even verderop drinken we koffie (gratis, omdat de koffiemachine nog niet werkt !!) in een uiterst deftige Inn en daarna verbazen we ons over een begraafplaatsje van gesneuvelde commando's (in 2000?) naast een monument voor gevallenen.

We houden, langs Loch Lochy, weg 82 aan tot Invergarry en rijden dan over A87 naar het westen. Een prachtige weg langs een aantal Lochs door een adembenemend mooi landschap. Hoge kale bergen, maar veel minder scherp en rotsachtig dan in Noorwegen, heel vriendelijk eigenlijk. We genieten alweer.

De kaart vermeldt halverwege de weg de Cluanie Inn en verdomd, vlak na een stuwdam in de Cluanie Loch (waarom? er wordt duidelijk geen electriciteit opgewekt) staat de Inn er, letterlijk in the middle of nowhere. 't Is net lunchtijd, dus eten we er gelijk maar, Liesbeth weer haddock en Jelle "haggis, neep and tatties". De ober trekt een vies gezicht als ie uitlegt dat haggis een soort gehakt is van allemaal schaapsorganen, maar het smaakt prima. Het woordenboek noemt het beuling.

Vlak voor Balmacara passeren we het Eilean Donan Castle en in de verte zien we de beroemde brug naar het eiland Skye, maar we spreken af dat we beide bewaren tot morgen, hetzij op weg naar een volgende camping, dan wel als dagtocht met de camper vanuit Camping Balmacara. Dat blijkt een prima kampeerplek, met veel gras en een flink aantal hardstand plekken en op geen 50 meter van het Loch Alsh. We zijn er lekker vroeg en kunnen dus nog uitgebreid van de zon genieten, al moet Jelle eerst aan de bak om de band van Liesbeth's fiets te plakken. 't Is maar goed dat we zo vroeg zijn, want na ons, tot het al bijna donker is, stromen vooral campers het terrein op. Er is uiteindelijk geen plekje onbezet. Voor het eerst dit jaar hebben we flink last van piepkleine muggetjes. Ze steken ook nog, maar gelukkig worden ze afgeschrikt door de rook van onze muggenspiraal. Een jong Nederlands stel met een tentje tegenover ons zit de hele avond dik ingepakt en met doeken om hun hoofd buiten.

RERAIG CARAVAN SITE

Balmacara, Kyle of Lochalsh, IV40 8DH
 ☎ 01599 - 566215
 Web site : www.reraig.com

Vehicle registration ... *31-DJ-HH* ...

Mon	Tue	Wed	Thur	Fri	Sat	Sun	Mon	Tue
			9					

1 nights at £10.50

TOTAL PAID £ 10.50

Pitch *26* Unit type *ME2*

EXTENDING STAY – please bring this receipt with you when re-booking.

DOGS! - keep on leash at all times whilst on site. Please prevent them from fouling the site & the adjacent lane.

Liesbeth 9/9 Jelle

~~7~~	~~88~~	~~6~~	~~86~~
~~14~~	~~91~~	~~12~~	~~93~~
~~21~~	~~101~~	~~18~~	~~99~~
~~28~~		~~26~~	~~107~~
~~30~~	<i>96</i>	~~31~~	
~~38~~		~~38~~	112
~~41~~		~~42~~	
~~46~~		~~49~~	
~~57~~		~~53~~	
~~68~~		~~62~~	
~~72~~		~~72~~	
~~80~~		~~76~~	

vrijdag 10 september

**Balmacara - Ullapool
156 km**

Alweer prachtig weer, maar nu met sluierbewolking

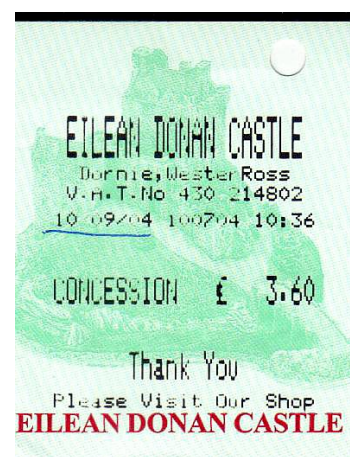
Alles is vanmorgen kletsnat van de dauw. Helaas hebben de muggen daar geen last van, dus is het maar goed dat we besloten hebben te vertrekken. We werken eerst de bezienswaardigheden in de buurt af. Eerst Kyle of Lochalsh, met het stationtje van het treintje in de regen, maar ook met een blik op de prachtige brug naar Skye.

En daarna het Eilean Donan kasteel, dat gebouwd is op een rots die het Loch in steekt. Het kasteel is ooit, in de 18^e eeuw, in puin geschoten en heeft daarna 2 eeuwen als ruïne liggen rotten, tot in 1912 een nazaat van de oorspronkelijke heren McRae de hele boel in dertig jaar weer opbouwde. Of heeft laten opbouwen natuurlijk....., want de man die op tal van schilderijen is vereeuwigd ziet er niet uit of hij zelf met de hamer heeft gezwaaid. Maar het product mag er zijn: een prachtig kasteel met tientallen wenteltrappen (arme Liesbeth kreunt er helemaal van), leuk ingerichte zalen en zelfs een deel dat nog in privé gebruik van de familie McRae is.

In de castle-shop koopt Liesbeth na lang aarzelen een prachtige (en dure) Schotse cape. Ze ziet er daarin uit als een echte kasteelvrouwe.

Er breekt een klein paniekje uit als de mobiele telefoon blijft piepen dat de batterij leeg is, terwijl we hem toch onder het rijden hebben opgeladen. Uiteindelijk blijkt het te liggen aan het oplaadsnoertje, dat niet goed functioneert. Gelukkig maar, want al gebruiken we onze mobiel maar zelden, zónder voelen we ons toch wel erg van de buitenwereld afgesloten.

Na de koffie beginnen we aan weer zo'n prachtige tocht, dwars door de Highlands, over de West Ross Coastal Road. Soms tweebaans, maar er zijn ook grote stukken "single tracks" (met "passing places"), langs hoge maar nog steeds vriendelijke bergen en met de ene loch na de andere. We hebben nog even overwogen om vanuit Balmacara de treinreis van vier jaar terug (Dingwall v.v.) te maken, maar de spoorlijn loopt vrijwel evenwijdig aan de weg, dus veel nieuwe gezichtspunten zou dat niet hebben opgeleverd.

Onderweg stuiten we op een actie tegen de plannen om in dit fraaie gebied hoogspanningsmasten te plaatsen. Moeten ze ook maar niet doen, vinden we. Op deze route is er maar één formele, in de gids en op de verkeersborden vermelde bezienswaardigheid, de Corrieshallog Gorge, maar juist die valt tegen. De naam is fraai en de kloof is ook best diep - voor zover we dat vanaf een smal plankje, waar je maar met z'n tweeën op mag staan, kunt beoordelen - maar de waterval stelt niks voor.

Tegen half vier zijn we in Ullapool, zo te zien een aardig havenstadje met een fraaie camping: een open veld met uitzicht op het Loch. Ze hebben er bovendien wasmachines en drogers, dus we blijven hier in ieder geval twee nachten.

We koken eindelijk weer eens zelf, dunne plakken sirloin (een soort kotelet zonder been) met gekookte courget. We kunnen het nog.

Getipt door de ANWB-gids hebben we op het laatste moment nog een verlengsnoertje met Engelse (drie-punts-) stekker meegenomen, maar op alle campings tot nu toe, ook op de kleinere, waren het Europese CEE-stopcontacten en konden we dus ons normale snoer gebruiken.

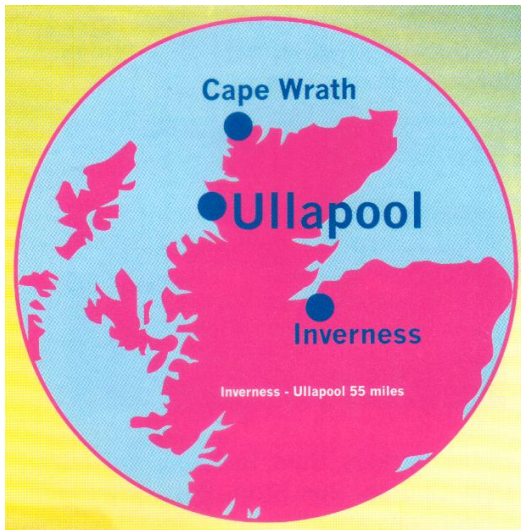
Wesbeth 10%	felice
7	72
13	81
18	87
22	95
29	99
33	102
39	116
43	118
50	54
54	58
58	68
66	73

zaterdag 11 september

Ullapool

Zwaar bewolkt, af en toe regen

Van het Schotse weer kunnen we maar moeilijk hoogte krijgen. Gisteren was het nog volop zomer en vandaag is het echt herfst. De wind is ook gedraaid en waait de camper in (Jelle's klompen staan 's morgens vol water) en omdat er vandaag flink wat plekken vrij komen verkassen we naar een leuker plekje vlak aan de waterkant. Dat is vooral leuk als de veerboot naar Stoneway voorbij vaart: zijn golven slaan met een klap tegen de oever. In het weekend houden ze er op deze camping rare schoonmaaktijden op na, van 9 – 10 uur. Jelle douchet nog voor 9 uur, maar Liesbeth kan er pas na 10 uur bij.

PLEASE DISPLAY ON CARAVAN/CAR/TENT

Broomfield Holiday Park
Daily Ticket

CAR No. 31 DJ HH

DATE _____

NUMBER OF PERSONS _____

RATE 26

PLEASE REFER TO SITE PLAN BEFORE PITCHING

MON.	TUES.	WED.	THURS.	FRI.	SAT.	SUN.

Tegen lunchtijd wandelen we het dorp in, op zoek naar een eetgelegenheid. Via een piepklein (toeristisch) marktje komen we bij de Cayle Inn, waar we smakelijk lunchen, met soep, Caledonian pie en een reuzenglas wijn.

Ze hebben er internet (om alvast de terugstorting van Remco op Internetsparen te regelen) maar de barjuf vindt zelf dat ze wel erg duur zijn (£1 voor 10 minuten) en verwijst ons door naar de veel goedkopere jeugdherberg. Helaas gaat die pas om 15.30 open en dus komt het er helemaal niet meer van.

't Is best een leuk stadje, Ullapool, vooral de haven doet, met al die gekleurde bootjes, heel feestelijk aan.

Terug op de camping wordt het weer steeds slechter, met wel prachtige wolkenluchten maar ook met zoveel wind dat we de stormlijn zetten. De verwachtingen voor de komende dagen zijn ook al slecht en dus besluiten we maar af te zien van de route over het noordelijkste deel van Schotland en vanaf Ullapool langzaam naar het zuiden af te zakken. Daardoor zullen we waarschijnlijk wel eerder thuis zijn, maar dat is, gelet op de steeds pijnlijker voet van Liesbeth misschien maar beter.

We begrijpen steeds minder van de batterijen van de camera. Aanvankelijk (de eerste twee dagen) waren die na een dag leeg en moesten ze 's nachts worden opgeladen. Maar nu zitten ze er al 8 dagen in zonder dat ze leegraken.

zondag 12 september

**Ullapool - Blair Athol
224 km**

's Nachts en 's morgens storm en regen, later bewolkt met afwisselend wat zon en een bui

Als we eenmaal in bed liggen neemt de wind toe tot stormkracht. De luifel hebben we wel stevig verankerd, maar door de rukwinden schudt de camper heen en weer. Liesbeth kan er niet van slapen (Jelle slaapt de slaap der onwetenden) en maakt Jelle uiteindelijk maar wakker. Na wat tegensputteren raakt ook hij er van overtuigd dat we de luifel beter kunnen innemen, al is dat nog een hele operatie door de storm. Gelukkig is alles net achter de rug als er een kletterbui losbreekt. Maar we slapen allebei nu wel een stuk rustiger.

's Morgens is onze opbreekvolgorde nu wel een beetje verstoord, ook al door de vroege schoonmaaktijd van de toiletten, maar we zijn wel mooi om half 10 al op pad. We rijden de A835 nu in omgekeerde richting en vanaf Garve is ie ook voor ons nieuw. Een prachtige weg langs grote en kleine lochs en temidden van tamelijk hoge bergen. Koffie drinken we in een op het eerste gezicht gesloten hotel, waar de kok ons opwacht om ons toch naar binnen te lokken. We omzeilen Dingwall door via Muir of Ord en de Ordrivier te rijden en daarna omzeilen we ook Inverness via de fraaie brug over de Moray Firth en de voor een

deel vierbaanse A9. We komen nu in de Grampian Mountains met eerst zo mogelijk nog aantrekkelijker en aabaarder bergheellingen en daarna een beboste streek, door de Glen Truim en de Glen Tarry.

Ons einddoel is Blair Athol, met het prachtige Blair Castle, omdat we vorige keer min of meer bij toeval ontdekt hebben dat er een aantrekkelijke camping letterlijk in het kasteelpark is gelegen. We zijn er al om 1 uur, veel vroeger dan we verwachtten, en nadat we een plaats toegewezen hebben gekregen rijden we (gratis met het kampbriefje) naar de parkeerplaats naast het kasteel. We zijn mooi op tijd om uitgebreid en smakelijk (zúkke plakken beef) te lunchen.

Het is aardig druk in en om het kasteel, ook door een antiekmarkt in een van de zalen, waar we een beeldschoon hoektafeltje zien maar toch niet kopen. Thuis maar es kijken of we net zoiets kunnen vinden. Het kasteel is een feest van herkenning van 4 jaar terug. In dat dagboek zit een prachtig boekje over al het moois dat er te zien is op liefst drie verdiepingen.

Als we wegrijden slaakt de pauw die op een hekje vlak voor de camping zit een diepe zucht. Eindelijk kan ie zijn favoriete plekje weer innemen.

BLAIR CASTLE CARAVAN PARK
BLAIR ATHOLL, PITLOCHRY
PERTSHIRE PH18 5SR
TEL: 01796 481263
FAX: 01796 481587

NAME: *Holt*
CAR No: *311THH*
No of ADULTS: *2*
No of CHILDREN: *?*
No of DOGS: *-*
CARAVAN / MOTORHOME / TENT
AWNING / ELECTRIC
INVOICE REF: *6347*
ARRIVAL: *12/19*
DEPART NOON ON: *13/19*

PLEASE DISPLAY THIS TAG AT ALL
TIMES TO AVOID BEING RE-CHARGED

NO REFUNDS

Blair Castle Caravan Park
Blair Atholl

Surf The Net

with
Broadband Internet Access

Terug op de camping installeren we de camper en zoeken daarna inde receptie via internet contact met de Postbank.

Vervolgens lopen we het dorpje in, in de hoop op een echte high-tea. Helaas sluit de enige tearoom, naast een fraaie watermolen, net voor onze neus, ondanks de "open"-bordjes langs de weg. Het naastgelegen hotel verschaft alleen maar koffie en chocolademelk

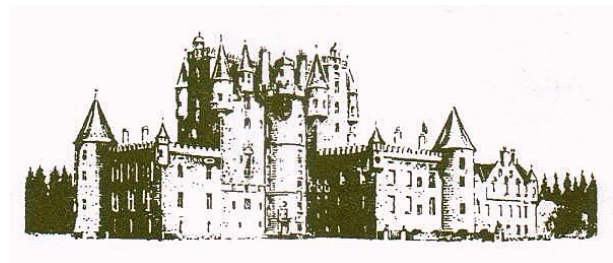
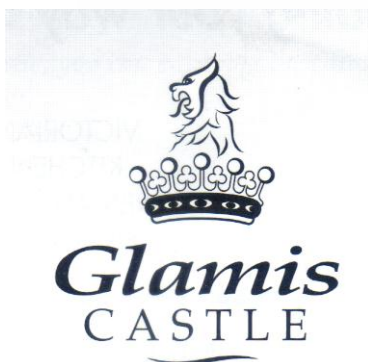
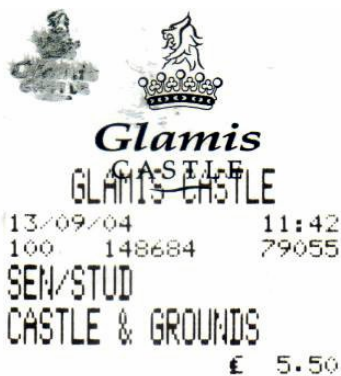
Het weer wordt 's avonds een stuk slechter, maar desondanks plannen we vol vertrouwen de volgende route, via Dundee naar St. Andrews. We bellen Ruben en Monique; Remco is de jongens aan het wegbrengen.

maandag 13 september

Blair Atholl - St. Andrews
149 km

Grauw, veel buien, af en toe een glimpje zon

We zitten zo weer op de A9 en slaan af op de lay-bay, in een beeldschoon, echt Engels dorpje. Met een camping, dus om te onthouden. We missen bijna de afslag naar de B924 en belanden dan weer op de A9, maar gelukkig kunnen we dat snel corrigeren. Maar goed ook, want we zouden spijt gehad hebben als we deze supersmalle weg niet hadden genomen. Wat een schoonheid, wat een landschap, wat een vergezichten. We genieten. Er woont hier bijna niemand, er is maar een enkel boerderijtje en de naam daarvan wordt zelfs op de kaart vermeld ! Pas bij Rattray komen we weer een beetje in de bewoonde wereld.

We mikken op Glamis Castle, dat in het ene overzicht van bezienswaardigheden wel en in het andere niet vermeld wordt. Zal wel liggen aan de concurrentie van twee (of misschien zelfs meer) overkoepelende toeristische organisaties, de National Trust en Historic Scotland.

't Kasteel ligt in alweer zo'n prachtig, uitgestrekt park en oogt niet zo bijzonder, niet echt romantisch. Maar het blijkt zelfs een echt koninklijk paleis, waar die goeie ouwe Queen Mom haar jeugd heeft doorgebracht en waar Margaret, de zus van Elizabeth (met een z !) is geboren.

't Is, voor een gewone maandag, behoorlijk druk, zeker in het restaurant, waar we een smakelijke "diddy" (een grote gevulde koek vol gehakt) en een beef-pie eten. In vrijwel alle kastelen die we bezochten lagen in alle vertrekken informatiebladen in vele talen, ook in het Nederlands. Hier krijgen we wel een Nederlandse folder mee, maar we moeten wel aansluiten bij een gegidste rondleiding. Jammer, zelf een beetje rondwalen is veel leuker en het verhaal van de gids is ook niet helemaal te volgen.

De A90 voert ons naar Dundee door een nijvere streek, met eindeloze gemaaide graanvelden vol ronde stobalen. Het wordt uiteraard steeds drukker, maar de borden voeren ons moeiteloos door de stad naar de Tay-bridge. Geen bijzondere brug, wel een immense plas water.

En daarna rijden we door een weinig aantrekkelijk landschap naar St. Andrews, een leuk plaatsje met ruines van een kathedraal en van een kasteel, beide vlak bij zee. 't Waait er stevig en we krijgen al Ul-poolse visioenen, maar als we via het Tourist Buro en nadat we bij een grote Safeway wat boodschappen hebben gedaan (geen molasse) de Craigtoun Meadows Camping hebben gevonden, zijn we helemaal gerustgesteld. Een geheel door bomen omzoomd toer-gedeelte met ruime plaatsen en voor ons een lekker achterafplekje. En het super-de-luxe toiletgebouw, met zelfs twee ligbaden (!), verzoent ons met het kloteweer 's avonds, met bijna voortdurend regen.

Heel afwisselend, van stralende zon naar kletterbuien en vice versa

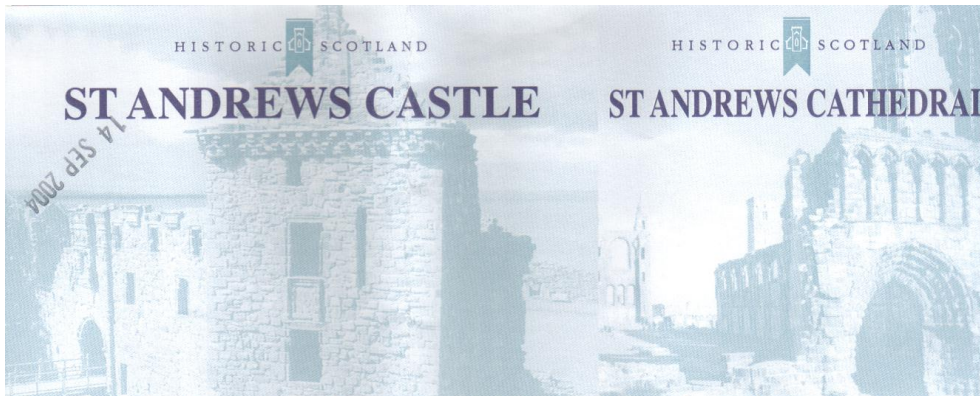
Het heeft de hele nacht geregend en gewaaid (de paraplu is zelfs uit het wasrekje geblazen), maar 's morgens schijnt de zon volop. Jelle weet bij de receptie een tijdtabel van bus 64 te bemachtigen en we rijden, voor £ 2,20 p.p., met de bus van 12.55 naar het stadje. We stappen uit in Northstreet, een van de drie parallel lopende hoofdstraten van het oude centrum. St. Andrews blijkt de bakermat van het golfspel te zijn.

Strathkinness Main Street	0751	0851	0951	1051	1151	1251	1
Craigtoun Park entrance	0755	0855	0955	1055	1155	1255	1
Bogward Younger Gardens	0759	0859	0959	1059	1159	1259	1
John Knox Road Safeway	0803	0903	1003	1103	1203	1303	1
Langlands Road football ground	0807	0907	1007	1107	1207	1307	1
South Street Madras College	0810	0910	1010	1110	1210	1310	1
St Andrews bus station	0813	0913	1013	1113	1213	1313	1

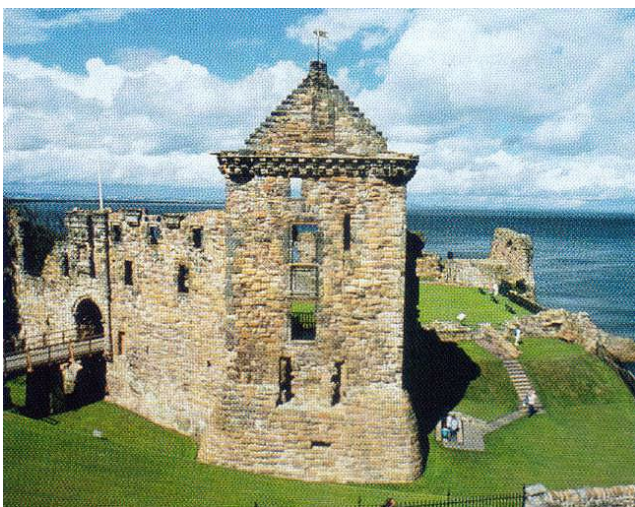

't Ziet er allemaal leuk uit, met veel oude huizen. Op de Church Square rond de Holy Trinity Church vinden we The Doll House, een aantrekkelijk restaurant met een lunchmenu van 2 gangen voor £ 6,95. We nemen natuurlijk de duurste hoofdgerechten, rump steak met mosterdsaus en een combinatie van varkensmedaljons, haggis (je weet wel, schapenmaag en zo) en black pudding (=bloedworst), waarvoor we £ 2,95 moeten bijbetalen. We smullen.

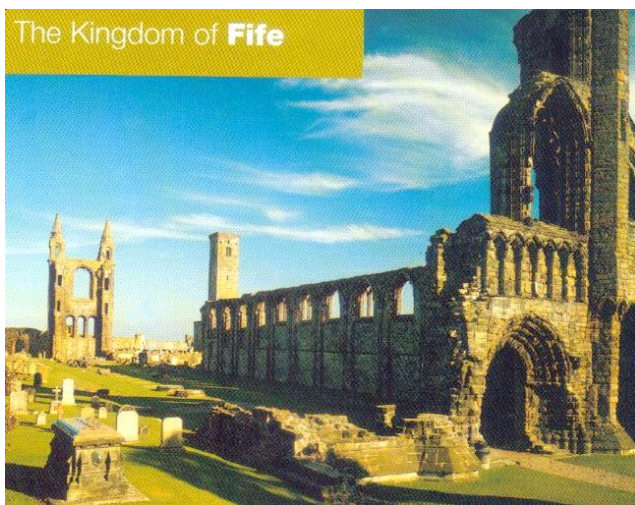
Daarna lopen we door de Market Steet naar de ruïne van het kasteel, kopen er een combinatiekaartje voor kasteel en kathedraal en laten ons weer es verleiden tot de aanschaf van zo'n fraai boekwerk over het kasteel. 't Is een romantische ruïne met bijvoorbeeld de overblijfselen van tunnels ("mines") van aanvallers en andere tunnels ("countermines") van de verdedigers.

Maar vooral de ligging op de uiterste (en afbrotkende !) rotspunt in zee maakt het heel bijzonder.

Ook de ruïne van de kathedraal is bijzonder, door de toegangspoorten en torens maar vooral door het gigantische oppervlak dat de kerk ooit heeft beslagen.

We hebben de bus van half 4 laten lopen, maar hebben nu wel erg veel tijd over (de volgende bus gaat pas om 17.15), terwijl Liesbeth steeds slechter gaat lopen en het ook weer es gaat regenen. Onze poging tot een echte high-tea mislukt weer, al snoept Jelle wel van een scone met jam en cream. We pikken uiteindelijk de bus op op het busstation; maar goed ook, want hij rijdt terug een andere weg dan heen zodat we hem onderweg vast gemist hadden.

We besluiten om Edinburgh over te slaan, omdat we daar de vorige keer lang hebben verbleven en alles wel hebben gezien. We mikken op een kasteelcamping in Lauder, met zo mogelijk nog een onderwags kasteel aan de kust.

woensdag 15 september

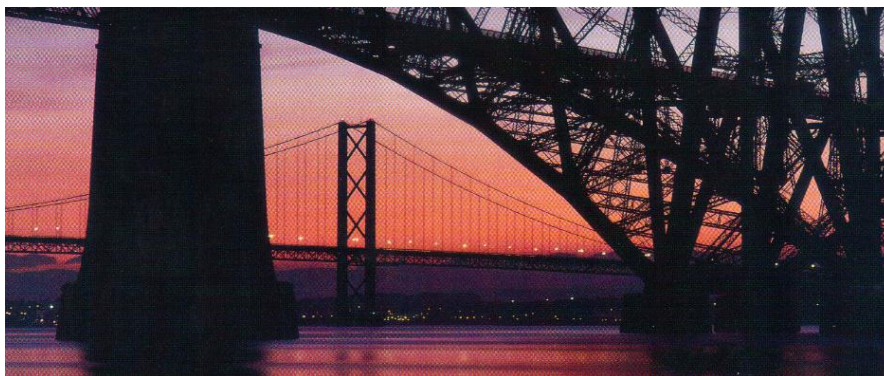
**St. Andrews - Lauder
228 km**

Veel zon en blauwe lucht, stapelwolken, koud

We zijn, door extra handelingen (haren wassen) en –werkzaamheden (WC, watertank) pas om half 11 op weg. Niet over de weg langs de camping maar eerst helemaal terug naar St. Andrews, zodat we terechtkomen op de kustweg die rondom het schiereiland Fife loopt. Dat loopt in eerste instantie nog fout, maar uiteindelijk hebben we 'm te pakken. Een leuke weg, met steeds uitzicht op zee, door tientallen kleine dorpjes. We stoppen in Crail voor koffie in de Honey-pot en grinniken om de streekaanduiding: East Neuk.

Bij Kirkcaldy stappen we over op de A92, want van daar af kunnen we helemaal op de borden naar Forth Road Bridge rijden. Omdat het helder weer is zien we voortdurend de overkant van de Firth of Forth. Daar moeten we naar toe en we verbazen ons er over dat pas zo ver landinwaarts er een gelegenheid is om de baai, met die imposante brug, over te steken.

Het omzeilen van Edinburgh lukt wonderwel, over de City Bypass South & East . 't Is wel druk maar de weg is lekker breed zodat we volop kunnen meedoen aan het rechts inhalen van voorliggers. We passeren rakelings camping Mortonhall, die we aanvankelijk als verblijfplaats in Edinburgh hadden geselecteerd.

Even voorbij Musselburgh verlaten we de A1 op weg naar North Berwick en het Tentallonkasteel. Weer een kustweg, weer een fraai uitzicht op zee.

In North Berwick doen we wat boodschappen bij Saffeway (Tesco lijkt in deze streek wel uitgestorven), maar als we bij het kasteel komen, blijken we er niet te kunnen lunchen, waar we wel op gerekend hadden. Bovendien blijkt het kasteel vanaf de buitenkant gezien er niet erg interessant uit te zien en dus rijden we terug naar het stadje om er heel smakelijk iets Argentijns (Nachos en Fujita) te nuttigen.

Via de A1, maar nu de andere kant op, rijden we naar Haddington en vandaar over een smalle B-weg naar het zuiden, waar de eerste kale bergen van de Borders zich al aankondigen. Het laatste stuk, over de A68, rijden we echt in de Borders; dat wordt zelfs formeel aangegeven. De streek is overigens veel bosachtiger en begroeider dan we ons van jaren her kunnen herinneren.

Thurlestane Camping is niet een echt aantrekkelijke plek, een open vlakte met veel onbewoonde caravans, maar we staan wel binnen de muren van het kasteelpark. Het kasteel zelf ligt, verscholen achter de bomen, op een paar honderd meter van de camping. We steken een paar keer de kachel aan; lang hoeft niet want het wordt gauw te warm. Als we naar bed gaan is het buiten 3° !!

donderdag 16 september

Lauder - Kelso v.v.
63 km

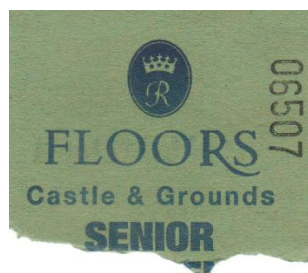
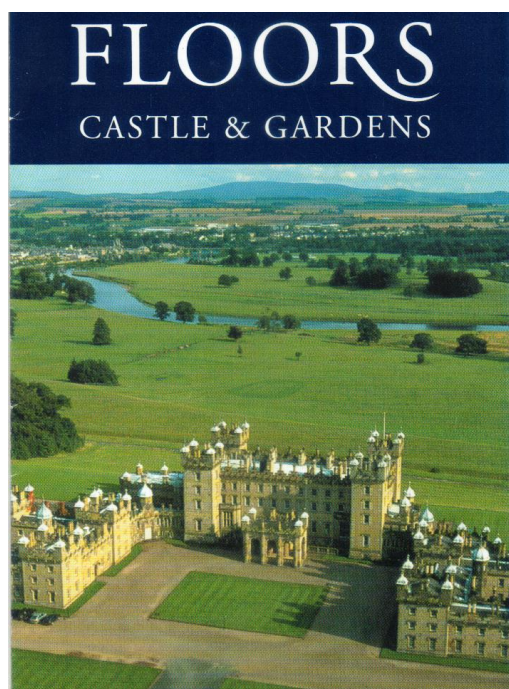
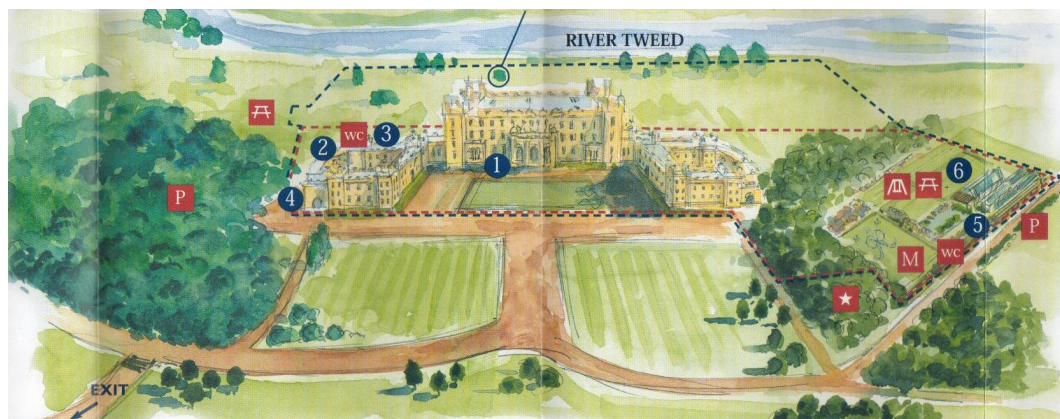
Grauw, regen, wind, koud, kortom: kloteweer

We hebben een beslissing genomen: we nemen zo gauw mogelijk een boot naar huis, want verbetering van dit rotweer zit er kennelijk niet in. We bellen met DFDS (in Nederland, dan lopen we in ieder geval niet tegen misverstaan en misverstanden op) en ja hoor, vrijdag is er een plek, met buitenhut. We accepteren meteen en betalen met de telefonische creditcard, inclusief diner en ontbijt. Of dat laatste erg verstandig is, gelet op de wind ....?

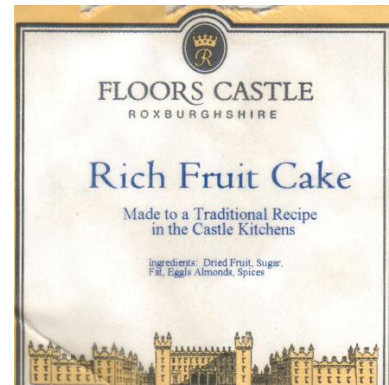
Gulzig als we zijn verslinden we vandaag weer twee kastelen. We zijn de tel een beetje kwijtgeraakt, maar het waren er deze vakantie wel een heleboel. We laten fietsen en stoelen achter op de camping en rijden, door een wel heel welvend deel van de Borders, met veel (gemaaide) graanvelden vol strolen en met veel weiland naar Kelso, over een smalle kronkelweg.

Een paar kilometer voor het stadje rijden we al langs een hoge stenen muur en dat duurt tot in Kelso. Het blijkt de omheining van het immens uitgestrekte park van Floors Castle, een prachtig 16^e eeuws kasteel met (later aangebouwde) vleugels. Een schoonheid.

Liesbeth versiert, wegens "no good walk", een parkeerplaats vrijwel voor de ingang. We drinken eerst koffie en dwalen daarna uitgebreid door een groot aantal prachtig (en soms heel gezellig) ingerichte zalen. Geen informatiebladen hier, maar uiterst vriendelijke uitlegdames. We kopen een fraai fotoboek over het kasteel, want binnen mag je toch geen foto's maken (nergens trouwens) en buiten is het daarvoor te grauw.

We lunchen heel smakelijk (gevulde kip en een "game pie" vol vlees) en redelijk goedkoop in het kasteelrestaurant. In de shop kijken we vergeefs rond naar een regenhoedje voor Liesbeth: aan het eind van het seizoen resteren alleen maar supergrote maten. Wel kopen we twee leuke koeienbroches voor de meiden, een leuke "fiddlers"-Cd en een loeizware vruchtencake.

Daarna moeten we snel terug, want Thirlestane Castle (naast onze camping) sluit al om half vier. Dit is weer een heel ander type kasteel, sprookjesachtig, met vreemde uivormige torens. Hier wel informatiebladen, maar ook zeer vriendelijke informatiedames in de vele zalen. Vandaag zijn dat vrijwilligers, één dag in de week; de rest van de week is voor professionals. Erg leuk zijn de keukens (ook hier met automatisch (= door warmte) aangedreven spit) en de zalen vol speelgoed en poppenhuizen.

Terug op de camping zetten we de camper zo neer dat we minder last hebben van de wind. We zetten de luifel schuin en met de stormband vast, want het blijft stormen. Gelukkig maar; stel je voor dat het nu opeens prachtig weer werd, dan zouden we nog spijt krijgen van de bootreservering .....

vrijdag 17 september

**Lauder - Newcastle
158 km**

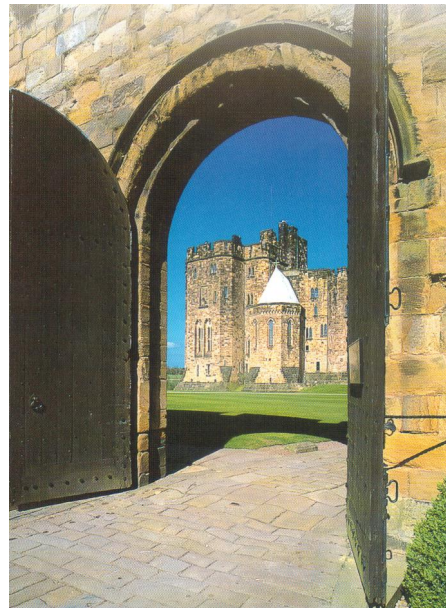
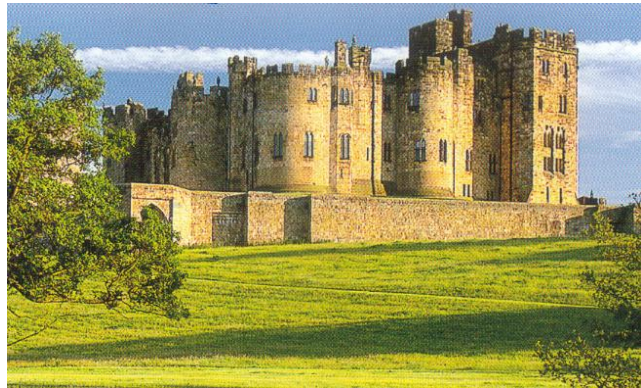
Licht bewolkt, af en toe wat zon, minder wind en een stuk warmer

Om het af te leren consumeren we voor de laatste keer een kasteel. Net als gisteren zoeken we eerst vergeefs naar de verbindingsweg naar de A697, tot we ontdekken dat dat de "eigen weg" langs de camping is. Opnieuw een Borderlandschap zoals we ons dat niet herinneren, veel dorpjes, landbouw, bossen. Maar daarachter doemen de kale reuzen op die voor ons de echte Borders zijn.

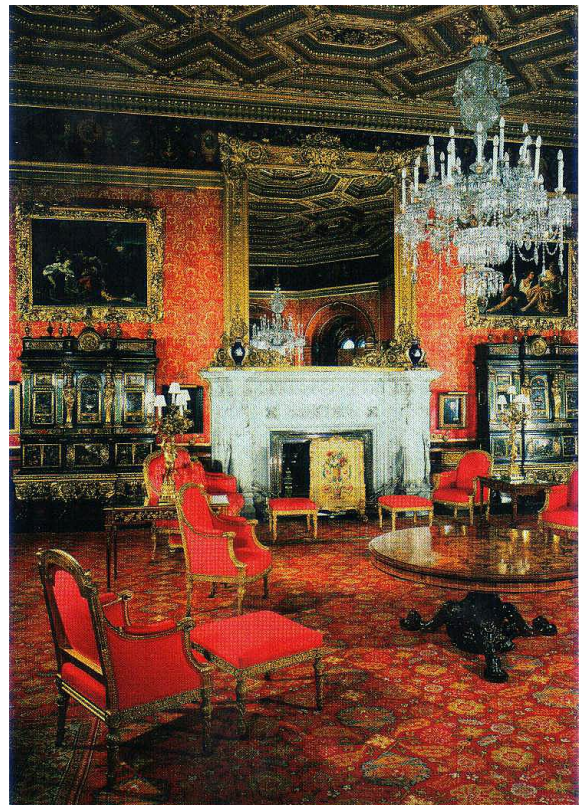
In Alnwick, waar de hoofdweg dwars door het dorpje loopt, blijkt geen echt parkeerterrein te zijn, maar worden alle auto's langs de weg geparkeerd. In principe zouden we keurig achteraan moeten sluiten, maar als we doorrijden vinden we vlak bij het kasteel een plekje. Gelukkig maar, dat scheelt een fikse en steile klim.

ALNWICK CASTLE

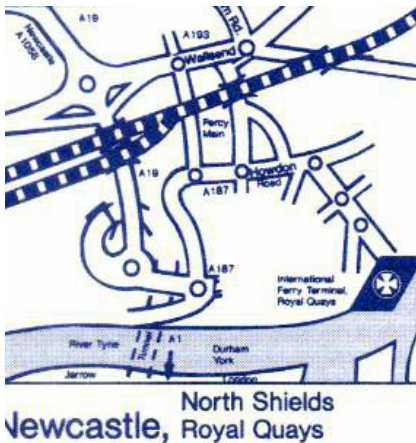
THE JEWEL OF NORTHUMBERLAND

Dit is nou es een echt kasteel, met een muur om het voorterrein en een goed geconserveerd hoofdgebouw met fraaie en fraai ingerichte zalen. Gelukkig geen verplichte rondleiding, maar helaas ook geen vertaalde informatiebladen per zaal.

En dan beginnen we aan het laatste rukkje, naar Newcastle. Met een boel mazzel komen we op de goede snelweg terecht en vervolgens gokken we in de stad een paar keer zo goed dat we precies bij de DFDS-terminal uitkomen. Wat een slechte routebeschrijving; zouden we eigenlijk een boze brief over moeten schrijven.

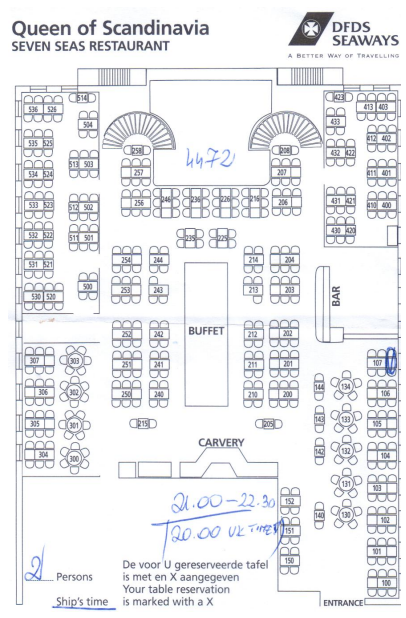

Onze tickets krijgen we nu niet bij het kantoor, zoals vorige keer vanuit Noorwegen, maar bij de controlepost, waar al een flinke rij auto's staat te wachten tot het 3 uur wordt. Wij doden de tijd in het winkelcentrum even verderop, dat het doel is van de dagelijkse mini-cruises (nacht heen, dag winkelen, nacht terug). Dat begrijpen we nu beter: 't is een echte "outlet" vol winkels waar merkartikelen tegen forse korting worden verkocht. Er is weinig wat ons aanspreekt, alleen een schoenenzaak, maar daar gaat Liesbeth dan ook voor twee afgeprijsde paren voor de bijl.

PAVERS SHOES LTD
 ROYAL QUAYS FACTORY OUTLET
 UNIT 23, SOUTH PARADE
 NORTH SHIELDS, TYNE & WEAR
 TEL: 01912 964 915
 VAT Reg. No.: 170 0301 26

Asst:714 Date:17/09/04 Time:15:52:48
 Shop:0300 Till:01 Receipt No:129530

00288331	V1	36.99
ECCC54367		
TAN	7 (40)	
00328137	V1	19.90
FLYSC888		
RED	7 (40)	
Total:		56.89
Paid:MASTERCARD		56.89

We zijn weer vrijwel de laatste die de boot oprijden, maar dat zijn we inmiddels wel gewend. We worden, met accurate begeleiding voor en achter, in een piepklein hoekje gemanoeuvreerd en dat is jammer, want nu zijn we morgen vast ook de laatste die van de boot afrijden. Onze hut is een flink exemplaar, want eigenlijk 4-persoons, met 2 lage bedden (en dus ook met 2 weggeklapte hoge). We boeken voor het eerste diner van de tweede sessie, om 21.00 uur "shiptime" (=Nederlandse tijd) en we hebben dus wat tijd om in de hut onze oogjes even te sluiten.

De zee is extreem rustig, de horizon ligt muurvast en dus staat niets in de weg om volop te genieten van het Scandinavian buffet en de hele fles Merlot. Lullig dat het aangeboden welkomstdrankje, een glaasje aquavit, wel op de rekening verschijnt.

Met een puntbuik van al het lekkers liggen we er weer vroeg in.

Outer Cabin W. 2 Lower Berth Sh/t

Deck **4**

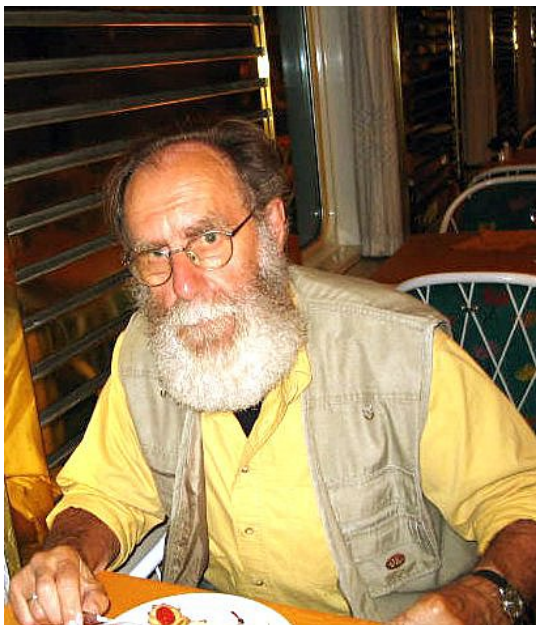
Cabin **4472**

Scandinavian Buffet

On this great buffet you will find different kinds of herring, a large selection of cold cuts, various kinds of seafood and fresh home-made salads.

On the buffet we also have warm dishes, fish dishes, roast dishes, vegetarian dishes and today's soup.

For the sweet tooth, we can offer various kinds of desserts, European cheeses, served with fresh bread from our own bakery.

zaterdag 18 september

IJmuiden - Amsterdam

Licht bewolkt, af en toe zon

Als Jelle 's nachts na het plassen zich omdraait om z'n handen te wassen, valt ie plotseling tussen WC en wastafel en blesseert daarbij z'n voet behoorlijk. Het is niet duidelijk hoe het gebeurde: een plotselinge duizeling of zoiets óf een onverwachte beweging van het schip. Hoe dan ook, de voet blijft behoorlijk pijnlijk en veroorzaakt nogal wat last bij het opstaan en douchen, bij het lopen naar en bij het ontbijt en bij het bestijgen van de camper. We moeten inderdaad bijna een uur wachten voor we uit ons hoekje verlost worden. Het rijden zelf gaat hem gelukkig wel goed af.

Tegen 11 uur zijn we thuis (heerlijk) en beginnen we aan de moeizame klus van het leegruimen. Pas als we daarmee klaar zijn gaan we naar de VU, waar we bijna een hele middag wachtend doorbrengen. Uiteindelijk worden we met twee gebroken voetbeentjes, een fikse gips-poot, twee krukken en een loopverbod met een taxi naar huis gebracht. De camper blijft op de parkeerplaats staan en wordt de volgende dag door Remco thuisgebracht.

Het was, voor ons doen, een tamelijk korte maar heel geslaagde vakantie, met een overdaad aan prachtige kastelen. Teveel eigenlijk, want we hebben het dagboek en de van data voorziene foto's nodig om de juiste beelden aan het goede kasteel te koppelen.

We stonden op 9, over het algemeen heel acceptabele campings en legden 4.835 km af.

